

РЕКОМЕНДАЦІЇ
Всеукраїнської науково-практичної конференції
«Актуальні проблеми правотворення в сучасній Україні»
КИЇВСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ ПРАВА
НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ НАУК УКРАЇНИ

м. Алушта (АРК)   29 квітня - 1 травня 2010 року

Учасники Всеукраїнської науково-практичної конференції *«Актуальні проблеми правотворення в сучасній Україні»* відзначають, актуальність обраної проблематики для проведення науково-практичної конференції не викладає сумнівів, оскільки започатковані в державі соціально-економічні перетворення, правова, судова та адміністративна реформи мають базуватися на сучасних методологічних і теоретичних засадах державотворення та правотворення, тобто потребують наукового обґрунтування.

Очевидним є той факт, що питання ефективності правових норм останнім часом перестало бути предметом широкого обговорення представниками юридичної науки. Як доводить світовий досвід суспільного розвитку та українські реалії функціонування суспільства та держави, сучасні процеси державотворення та правотворення потребують наукового обґрунтування. На жаль, в сучасних умовах українського правотворення величне місце посідають політичні чинники, які власне і визначають правотворчий процес в Україні. Науковому фактору у правотворчій діяльності має відводитись належне, щоб, в свою чергу, забезпечило б зв'язок між юридичною наукою, практикою та системою права.

За результатами широкої дискусії, обговорення нагальних проблем учасники конференції дійшли спільної думки, що принциповим залишається питання концептуалізації процесу правотворення в Україні, що потребує вироблення єдиних концептуальних основ розвитку законодавчої бази України, посилення законності та правопорядку, розбудови органів

державної влади, проведення конституційної, правової та судової реформ в Україні. Важливим завданням правової науки на сучасному етапі суспільного розвитку є дослідження теоретико-методологічних основ порядку прийняття та внесення змін до Конституції України. Зважаючи на те, що Конституція України є фундаментом національної правової системи та базою для правотворчості, питання щодо порядку зміни Основного Закону потребує належної уваги науковців та законодавців.

Учасники науково-практичної конференції звертають увагу на вирішення наступних наукових і практичних проблем в контексті подальшого вдосконалення процесу правотворення в сучасній Україні, зокрема:

- доцільно активізувати наукові дослідження сучасних тенденцій правотворення в Україні в контексті глобалізації державно-правових явищ та трансформації суспільства;
- важливим завданням правової науки на сучасному етапі суспільного розвитку є дослідження теоретико-методологічних основ порядку прийняття та внесення змін до Конституції України. Зважаючи на те, що Конституція України є фундаментом національної правової системи та базою для правотворчості, питання щодо порядку зміни Основного Закону потребує належної уваги науковців та законодавців;
- на цей час, положення Господарського кодексу України та Цивільного кодексу України у сфері здійснення підприємницької діяльності юридичною особою дублюють один одного. Таким чином виникає значне нормативно-правове перевантаження українського законодавства. У зв'язку із зазначити, доцільно внести зміни щодо чіткого розмежування питань, які регулюються цими двома кодексами: за Цивільним кодексом України доцільно залишити регулювання правовідносин, які виникають між фізичними особами, а за Господарським кодексом України – правовідносини, які виникають між юридичними особами;

- в законодавстві України відсутнє чітке закріплення врегулювання питань пов'язаних із укладанням та виконанням договору на виконання науково-дослідних або дослідно-конструкторських та технологічних робіт, Зокрема, не закріплена вимога щодо забезпечення конфіденційності у таких договорах. У зв'язку із цим, доцільно передбачити конфіденційність як одну із істотних умов такого договору, без наявності якої він може бути визнаним недійсним;

- в українському трудовому праві доволі актуальною є проблема коли при реструктуризації підприємства і створенні на його базі нових господарських утворень є тиск з боку власників щодо усунення профспілкової організації. Крім того, як правило, в статуті не передбачається орган, який представляє права та інтереси працівників. Тому, у Кодексі законів про працю України слід передбачити права та форми участі працівників через своїх представників в управлінні підприємствами, у діяльності виконавчих органів юридичної особи;

- одним із недоліків трудового права є незалучення до участі в роботі наглядової ради підприємства представників профспілкового органу. Таким чином відбувається нехтування трудовими правами працівників. Одним із можливих шляхів вирішення цієї проблеми є введення норми про кумулятивне голосування. Це, у свою чергу, дасть змогу дрібним акціонерам обрати свого представника до складу наглядової ради акціонерного товариства;

- виходячи зі змісту статті 177 Сімейного кодексу України, для малолітньої дитини не залишається жодного шансу на захист свого права власності. Один з батьків не має змоги протидіяти діям іншого тоді, коли він відсутній через будь-які обставини – знаходиться в місцях позбавлення волі, на тривалому лікуванні тощо через те, що при вчиненні одним із батьків правочинів щодо майна малолітньої дитини вважається, що він діє за згодою другого з батьків. Беззахисною дитину можна вважати в тих випадках, коли один із батьків помер. Ці питання виникають на практиці, коли нотаріуси мають

посвідчувати правочини щодо відчуження батьками майна, яке належить їхній малолітній дитині. Вихід із такої ситуації вбачається у застосуванні до вказаних відносин норми, що міститься у частині 3 статті 17 Закону України «Про охорону дитинства». Відповідно до вказаної норми, батьки або особи, які їх замінюють, не мають права без дозволу органів опіки й піклування укладати договори, які підлягають нотаріальному посвідченню або спеціальній реєстрації, відмовлятися від належних дитині майнових прав, здійснювати розподіл, обмін, відчуження житла, зобов'язуватися від імені дитини порукою, видавати письмові зобов'язання;

- на сьогодні, дотримання положень законів України у сфері інтелектуальної власності в Україні залишається на недостатньому рівні. Це призводить до звинувачень України в порушенні на її території прав інтелектуальної власності, низькому рівні їх захисту. У зв'язку із зазначеним, потребує вдосконалення порядок судового розгляду спорів щодо прав інтелектуальної власності. Необхідне вжиття подальших кроків у напрямі спеціалізації суддів з розгляду справ із зазначених питань. У зв'язку з цим існує потреба у вирішенні питання щодо належного визначення юрисдикції судів стосовно порядку розгляду справ відповідної категорії.

- закріпити у ст. 185 КК України визначення поняття «майно» з використанням практики Європейського Суду з прав людини. Запропонувати Пленуму Верховного Суду України внести зміни у постанову «Про судову практику у справах про злочини проти власності», з роз'ясненням поняття «майно» на підставі рішень цього суду;

- вдосконалення законодавства про кримінальну відповідальність у сфері обігу наркотичних засобів, їх аналогів або прекурсорів;

- вдосконалення законодавства України, спрямованого на протидію проституції в Україні, визнання проституції історичною, соціальною та кримінологічною проблемою;

- вдосконалення диспозиції ст. 117 КК України «Вбивство матір'ю своєї новонародженої дитини» шляхом вказівки на специфічний стан матері, який

виникає під час пологів або відразу ж після пологів та характеризується тим, що мати не здатна повною мірою усвідомлювати свої дії або керувати ними. Саме за таких обставин таке умисне вбивство можна вважати привілейованим складом;

- вдосконалення інституту кримінальної відповідальності неповнолітніх, зміна системи покарань, які можуть бути їм призначені за вчинення злочинів;
- зміна переліку обставин, що виключають злочинність діяння, зокрема, визнання нею згоди потерпілого на заподіяння йому шкоди (у контексті інституту спричинення шкоди при заняттях спортом).

Учасники Всеукраїнської науково-практичної конференції **«Актуальні проблеми правотворення в сучасній Україні»** відзначають, що обрана тема наукового диспуту послугувала плідним підґрунтям для обміну думками із зазначеної проблематики. У зв'язку з актуальністю піднятих питань запропонувати до друку збірку матеріалів тез та доповідей конференції.

**Схвалено учасниками
Всеукраїнської науково-практичної конференції
«Актуальні проблеми правотворення в сучасній Україні»
30 квітня 2010 року**